

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 2. De Visitatione Beatissimæ Virginis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60520)

Julius.

Et illi quidem, ut corruptibilem coronam accipiant, nos autem incorruptam.

1. Cor. 9. v. 25.

Sitantum terrenæ gloriæ licet, ut sub
præmio laudis humanæ tormenta conte-
mnant, modicæ sunt passionēs ad consecu-
tionem gloriæ Cælestis. *Tertull.*

DIES II.

De Visitatione Beatæ Mariæ
Virginis.

I.

BEatissima Virgo Mater Dei, renuntia-
tur; & ipsa summo sibi honori ducit,
Luo. 1. 38. ancillam se Domini compellari: *Ecce ancil-
la Domini.* Ancillam se alijs exhibere desi-
derat orbis vniversi Regina. Ob digni-
tatem Matris Dei jus habebat, obsequia
exigendi non solum ab Elisabetha; sed &
ab omnibus hominibus; & ipsa obsequijs
illam praevertit; facta esse non videtur o-
mnium creaturarum prima, nisi ut infra
omnes sese demitteret. Quanta humili-
tas! quantopere hæc superbiam tuam, &
in tuendo honore anxietatem condemnat!
Ut primùm didicit, cognatam suam Elisa-
beth operâ suâ indigere, nihil morata,
nec

nec prægatione, nec ætate, nec teneriori
corporis habitudine, nec longitudine, aut
difficultate itineris, aliud non cogitat,
quàm quid boni illi præstare possit. Agi-
tur de Sanctimoniam alicuj animæ infunden-
da; volat, non ambulat, amore alas ad-
dente. Si quid utcunque parvum te mo-
ratur, aut retardat, ubi agitur de obsequio
proximis præstando, vel virtutis exemplo
eisdem præbendo, an non inde oritur,
quòd charitate, vel humilitate, vel utràque
careas?

Julius.

Abijt in
montana
cum festina-
tione Luc. 1.

39.

II. Elisabeth ob honorem à Marià sibi
habitum obstupescit, unde hoc mihi, ut ve-
niat Mater Domini mei ad me? humillima Vir-
go ad improvisum dictum artonita, suam
versans animo indignitatem, non cogitat,
nisi de obsequijs præstandis, quæ ipsi cha-
ritas, & humilitas sua, veluti debita sug-
gerit; Elisabeth à laude Deiparæ cœpit, &
Deipara sui ipsius oblita, non nisi de Do-
mino laudando cogitat, Elisabeth Mariæ
non nisi de ejus excellentijs loquitur, &
Maria non nisi de vilitate sua differit.
Quia respexit humilitatem. Si fateri cogi-
tur, Deum in se magna operatum fuisse,
contestatur simul, nihil sibi tribuendum,
nisi rationem, ut vocant, subjecti, cui hæc
collata sūt; Deum verò manifestasse po-

Ibid.

Ibid.

Considerationes Christianae.

Julius

rentiam suam , elevando creaturam tam imbecillem , qualis ipsa esset ; & si ab eo ditata fuerit , id factum , quod se pauperri-
mam , & paupertatis suae probè consciam invenerit. O colloquium stupendum ! colloquij hujus origo est charitas , Deus so-
lus ipsius objectum ; humilitas , & mode-
stia ejus sunt regula ; ædificatio proximi ,
& sanctitas animabus infundenda sunt fru-
ctus. An omnia ista in tuis conversatio-
nibus inveniuntur ? an in ijs de Deo lo-
queris ? ferè nunquam. Si Deus in corde
tuo foret , sæpius etiam in ore tuo versa-
retur.

III. Simul , ac Maria locuta est , Ioanni
Baptistæ collata est sanctitas. E peccato-
re quasi momento Sanctissimus evadit , ver-
ba Mariæ aliqua ex parte verbis in Sacra-
mento usitatis erant æquiparabilia , & Ba-
ptismi virtute pollebant ad delendam in i-
pso , Adami posteris ingenitam labem , tri-
buendamque Sanctimoniam infanti , qui
materno adhuc latebat in utero. Christus
voluit , ut Maria foret instrumentum , &
ut ita loquar , coadjutrix primæ Sanctita-
tis , quam ipse in mundum delatus homini
contulit. Ipsa tunc obijt munus me-
diatricis , quod postmodum ad tantam
suam gloriam , nostramque utilitatem e-

xer-

percutit. Filius ipsius indicare nobis voluit Iulius, ipsam olim ad salutem nostram multum collaturam, utpote, quæ redemptionem nostram veluti pars causæ promotura esset, & potestatem habitura asserendi eis gratias, qui sibi supplices essent futuri. Amabò, si tibi gratia desit, nunquid inde oritur, quòd confidentia in eam te deficiat?

Cùm Maria tantum potestatis habuerit conferendæ Ioanni intra momentum sanctitatis, in statu, in quo necdum ejus capax erat, cur ad eum non confugis, ut tibi gratias ad obtinendam tibi sanctitatem necessarias obtineat?

Fecit mihi magna, qui potens est.
Luc. 1.

Studeamus nos ad ipsum per eam ascendere, qui per ipsam ad nos descendit. Bernard. Serm. 1, de Advent.

DIES III.

De Medijs Salutis.

Negotium salutis impossibile non est.

I.

NEgotium salutis difficile quidem, sed non impossibile est; si difficile est, vim sibi inferre oportet; si verò impossi-

A 4

le